

denne Forsamling er ikke længere — saaledes som den tidligere har været — det Sted, hvor der efter en moden Prøvelse af alle Betragtninger for og imod fattes en Beslutning om Indstillinger eller Forslag, men Folkethinget er for Diebliffet en Forsamling som modtager til Indregistrering Forslag, der allerede ere afgjorte udenfor Salen, og som indkomme her med født Majoritet. Det er altsaa givet, at ethvert Forsøg paa at hævde den Praxis, der tidligere har været bestaaende i Henseende til Finanslovsforslagets Behandling for alle andre Forslag, vil være forjævet, og det er derfor ogsaa kun for at nedlægge en Indsigelse imod denne Fremgangsmaade — en Indsigelse, som ikke vil faa den allerfjerneste Virkning —, at jeg her har tilladt mig at tage Ordet.

Fremdeles skal jeg udtale min Forbauelse over, at en saa særdeles vigtig Sag som denne kan nøies med en eneste Behandling, men ogsaa derom vil det være aldeles frugtesløst at sige noget Videre. Vi modtage fra de 53 Herrer den Tilkendegivelse, at vi med den størst mulige Idmyghed og i saa megen Raushed som mulig ville have at modtage det Dekret, som allerede er vedtaget, og under saadanne Omstændigheder er een Behandling ganske vist ligesaa god som to eller tre, men jeg har dog ønsket, at Afgjørelsen af dette Forslag ikke skulde ske, uden at der i det Mindste hævdede sig een Stemme, som udtalte en Overræstelse over, at saadanne Sager, som gribe dybt ind i hele Statens konstitutionelle Liv, og som tilfjætte af fremkalde en betydningsfuld Krise, ikke anses for at være vigtigere, end at een Behandling er tilstrækkelig til at klare den.

**Formanden:** Det ærede Medlem berørte i sit Foredrag to Punkter, der væsentligt ere forskjelligte; det ene er Tidspunktet for Foretagelsen af den Beslutning, med Hensyn til hvilken vi nu skulle vedtage Behandlingsmaaden, og det andet er selve Behandlingsmaaden. Hvad det første Punkt angaar, vil de Herrer erindre, at for saa vidt ærede Medlemmer ikke finde deres Synsmaade fyldestgjort ved Formandens Fastsettelse af Dagsordenen, anviser Forretningsordenens § 33 den Maade, hvorpaa den da kan fastsættes af Forsamlingen; men Spørgsmaalet herom foreligger ikke i Dag. Det, der foreligger i Dag, er kun det andet Punkt, som det ærede Medlem berørte, nemlig Behandlingsmaaden. Hvad denne angaar, er Forslaget, der gaar ud paa een Behandling — saaledes som jeg sagde, da jeg anmeldte det igaar — i Overensstemmelse med Praxis stillet i Følge Aftale med Forslagsstillerne, hvis Omst. om Behandlingsmaaden i Reglen, naar intet Afgjørende derimod tales, altid er blevet taget til Følge fra Formandspladsen.

**Bossen:** Efter hvad den ærede Formand nu udtalte, foreligger jo Spørgsmaalet om, naar

denne Sag skal komme paa Dagsordenen, ikke nu; det vil i første Instants afhænge af Formandens Afgjørelse og i anden af Thingets. Jeg skal derfor kun drage i Tvivl, hvorvidt det er faststaaende Praxis, hvorfra ingen Undtagelse tidligere er gjort, at Finanslovsforslagets 1ste Behandling er det første, som Folkethinget har foretaget sig. I ethvert Tilfælde vil jeg anse det for at være hensigtsmæssigt, om vi naaede til en Praxis, der medførte, at en Adresseforhandling, i alt Fald i vigtige Diebliffe, kom til at gaa forud for Finanslovens 1ste Behandling. — Hvad angaar det andet Spørgsmaal, om Behandlingsmaaden, da er det jo ganske vist Tilfældet — som alt er udtalt af den høitærede Formand — at det har været Forslagsstillerens Mening, at een Behandling var baade tilstrækkelig og fyldestgjørende for dette Forslags Afgjørelse. Jeg skal dertil kun knytte den Begrundelse, at, dersom det var et Forslag, hvortil mange Ændringer i Enkelthederne kunde ventes, da vilde en gjentagen Behandling mere være paa sit Sted; men det er forekommet os, at, da det her væsentlig dreiede sig om Hovedspørgsmaalet, om Afgjørelsen af det omstridte Princip, vilde en Gjentagelse af Forhandlingerne her i Salen umulig kunne afvinde den fornødne Interesse; man vilde blive udsat for, at det i det Væsentlige vilde blive Gjentagelser, der fremkom. Jeg skal derfor støtte den ærede Formands Forslag, at denne Sag undergives een Behandling, dog saaledes, at der gives Afgang til at stille Ændringsforslag.

**Ville:** Det har ikke været mig muligt at berøre denne Sag, uden tillige at komme ind paa Tidspunktet for Forhandlingen, og det ærede Medlem synes ifølge sin Udtalelse heller ikke at have taget sig den ærede Formands Paamindelse saa stærkt til Hjerte. Jeg kan ogsaa kun gjentage, at Spørgsmaalet om Tidspunktet for Forhandlingen ganske naturligt knytter sig til Spørgsmaalet om Behandlingsmaaden, og det af følgende Grund. Naar en Forsamling har siddet sammen i længere Tid, og har haft Velilighed til efter flere Maanedes Afskillelse paany at gaa ud paa Drøftelsen dels af almindelige store Principer og dels af enkelte Lovforslag, saa kan det antages, at der hos den efterhaanden har gjort sig gjældende visse Anskuelser, Stemninger og en vis Klaring af Meninger, saaledes at den lettere og hurtigere kan komme til et Resultat, netop i de allerførste Sager; men naar en Forsamling, efter flere Maanedes Afskillelse, og efter i et halvt Aar ikke at have set hinanden, paany mødes, og den da skal gaa til Forhandling om et saa stort Punkt som det, der er reist ved Forslaget til Beslutning, saa turde man vel finde, at det var noget knapt kun at indrømme een Behandling, og denne Betragtning faar desto større Vægt, jo tidligere denne Sag sættes paa Dagsordenen. Jeg